

REKABET FORUMU

Mart 2016
Sayı: 101

Ayda Bir Yayınlanır

Sahibi: Rekabet
Derneği adına
Dr. Ahmet Fatih Özkan

Editör:
Yrd. Doç. Dr. Şirin Güven
GSM:+90 545 902 80 58
e-posta:
sguven@cankaya.edu.tr

Yayın Kurulu:
İbrahim Gül, Erdal Türkkkan,
Nurkut İnan, Gamze Öz,
Gönenç Gürkaynak, Nejdet
Karacehennem, Hamdi
Pınar, Kubilay Atasayar,
Müfit Sonbay, Nahit Töre,
Uğur Özgöker, Yavuz Ege,
Yılmaz Aslan

Genel Merkez:
Tuna Caddesi No: 27/2
Kızılay, Çankaya ANKARA

GSM:+90.533 6272474
Tel:+ 90.312 435 6813
Faks:+90 312 4356816
e-posta:
rekabetgenel@gmail.com

İstanbul Şubesi:

Başkan: Av. Dr. Kemal
Erol

Adres: Süleyman Seba
Caddesi, Spor Apt. No:
62/4 Akaretler/Valideçeşme
Beşiktaş İSTANBUL
Tel:+90 212 236 53 00

WEB:
www.rekabetderneği.org

İLK YAZI

Prof. Dr. Erdal TÜRKKAN
PARALEL PİYASALAR VE REKABET s.2

MAKALE

Prof. Dr. Ali ULUSOY
**REKABET OTORİTELERİ VE SEKTÖREL
REGÜLASYON OTORİTELERİ ARASINDAKİ
YETKİ PAYLAŞIMI VE HUKUKİ
SONUÇLARI.....s.6**

DUYURU

100. ÖZEL SAYIYA KATKI s.15

Rekabet Derneği, 20 Mayıs 2004 tarihinde kurulmuş bir sivil toplum örgütüdür.

Derneğin amacı Türkiye’de rekabet ortamının ve rekabet kültürünün gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Derneğin üyeleri arasında Rekabet Kurumu ve diğer bağımsız idari otoritelerin eski başkan ve üyeleri, rekabet ve regülasyon ile ilgilenen öğretim üyeleri, bağımsız araştırmacılar, avukatlar, hukukçular, iktisatçılar, bankacılar ve sanayiciler bulunmaktadır.

Derneğin Yönetim Kurulu; **Dr. Ahmet Fatih Özkan (Başkan), Prof. Dr. Erdal Türkkkan (II.Başkan), Av. Dr. İbrahim Gül, Doç. Dr. Nurkut İnan, Yrd. Doç. Dr. Gamze Öz, Yrd. Doç. Dr. Şirin Güven, Doç. Dr. Uğur Emek, Sadık Burak Gelir ve Onur Arı'dan oluşmaktadır.**

Derneğin İstanbul Şubesi **Av. Dr. Kemal Erol** başkanlığında faaliyet göstermektedir. Dernek Rekabet Forumu’nu aylık olarak elektronik ortamda yayınlamakta ve düzenli bilimsel toplantılar düzenlemektedir.

Bu dergide ileri sürülen görüşler yazarlarına ait olup Rekabet Derneği’ni bağlayıcı değildir.

PARALEL PİYASALAR VE REKABET

Prof. Dr. Erdal Türkkan (erdalturkkan@hotmail.com)

Paralel piyasa kavramı, devletin tespit ettiği fiyat dışında alış verişin yapıldığı ve fiyatın serbestçe olduğu piyasaları ifade eder. Paralel piyasa olgusu devletin fiyat sistemine müdahale ettiği her dönemde ve her alanda ortaya çıkar. Türkiye’de 1980’lere kadar çok yaygın olan paralel piyasalar 2015 den itibaren yeniden filiz vermeye başlamıştır. Paralel piyasalar, yer altı ekonomisini veya karaborsayı oluşturan yasadışı teşebbüsler tarafından oluşturulduğu gibi bu piyasalara yasal kuruluşların da katkı yapması söz konusudur. Burada karşımıza çıkan sorular paralel piyasaların nedenleri, hangi alanlarda ortaya çıkabileceği ve paralel piyasaların oluşmasının rekabet süreci ve toplumsal refah üzerine etkilerinin neler olduğudur. Bu yazıda önce paralel piyasaların hangi alanlarda nasıl ortaya çıkabileceği ele alınacak daha sonra bu piyasaların rekabete ve toplumsal refaha etkileri üzerinde durulacak, nihayet devletin paralel piyasalarla mücadelede izlediği yöntemlerin rekabet sürecine etkileri değerlendirilmeye çalışılacaktır.

Paralel Piyasaların Oluşma Nedenleri

Paralel piyasalar devletin piyasadaki fiyatlara veya işlem miktarına doğrudan veya dolaylı olarak müdahalede bulunabileceği her alanda ortaya çıkabilir. Ancak bazı alanlarda bu piyasaların oluşması daha kolay ve olasıdır.

İlk olarak paralel piyasalar siyasi tercihleri etkileyebilecek olan mallar konusunda ortaya çıkacaktır. Çünkü paralel piyasaların ortaya çıkabilmesi için mutlaka devletin müdahale etmesi gerekir. Devletin müdahaleleri de vatandaşın tepki gösterdiği fiyat artışları konusunda olacaktır. Türkiye’de et, akaryakıt, ekmek, ilaç vs. fiyatlarına daha fazla müdahale edilmesi bu çerçevede açıklanabilir. Paralel piyasalar bazen devletin verdiği düşük veya yüksek taban fiyatları nedeniyle de ortaya çıkabilir. Fiyatın düşük olması halinde ilgili malı daha yüksek fiyattan almak ve satmak isteyenler, paralel piyasalara yönelecektir. Fiyatın yüksek olması halinde de malını satamayan üretici daha düşük fiyattan işlem yapan paralel piyasaları tercih edecektir.

İkinci olarak paralel piyasaların zorunlu ve ikamesi olmayan mallar konusunda oluşması olasılığı daha yüksektir. Bu mallar genellikle fiyat esnekliği düşük olan mallardır. Diğer bir ifade ile bu malların fiyatları artsa bile talep edilen miktarda önemli bir azalma olmayacaktır. Bu piyasalarda şu veya bu nedenle devlet fiyat veya işlem miktarına müdahale ederse, mutlaka paralel piyasalar oluşacak ve piyasaların temizlenmesi (arz ve talebin eşitlenmesi) sağlanmış olacaktır.

Çünkü bu piyasalarda tüketici hangi fiyattan olursa olsun ihtiyacını karşılamaya öncelik verecektir.

Paralel piyasaların oluşması, vergi oranlarının yüksek olduğu alanlarda da söz konusu olabilecektir. Akaryakıt, içki ve sigara alanında vergilerin çok yüksek olması halinde mutlaka daha düşük fiyatla işlem yapan piyasalar ortaya çıkacaktır. Bu durumda bu piyasaların yasa dışı olması söz konusudur. Ancak etkin denetimin olmaması halinde bu piyasaların da görünür biçimde çalışması söz konusu olabilmektedir.

Paralel piyasalar devletin üretim kotaları koyması halinde de ortaya çıkabilecektir. Devletin faizlere müdahalesi sonucunda negatif faizin oluşması, bazı kişilerin mal stoklayarak suni darlık yaratması ve paralel piyasalar oluşturması olasılığı da vardır.

Sonuç itibarıyla paralel piyasalar, müdahaleci devlet anlayışının doğması kaçınılmaz bir çocuğudur.

Paralel Piyasaların Rekabet Sürecine ve Toplumsal Refaha Etkileri

Paralel piyasaların rekabet sürecini ve toplumsal refahı kısa ve uzun vadeli olarak etkileyecek çeşitli sonuçları vardır. İlk olarak bir piyasada fiyatın veya işlem miktarının devlet tarafından belirlenmesi fiyat rekabetini yok edecektir. Rekabetin ortadan kalkması ise rekabetin yaratabileceği tüm olumlu etkilerin ortadan kalkması anlamına gelmektedir. Böylece paralel piyasaların oluşmasıyla kaynak dağılımında etkinlik sağlanması imkânı ortadan kalkmış olacaktır. Rekabetin yok olmasıyla piyasalar etkin ve etkin olmayan üreticiler arasında birinciler lehine seçim yapamayacak, aksinde yasalara uymayan, illegal yollara daha kolay başvurabilen iktisadi ajanlar daha yüksek kazançlar elde edeceklerdir. Diğer bir ifadeyle paralel yapılar negatif seleksiyon sürecini başlatan ve besleyeni etkiler yaratacaktır.

Paralel piyasaların bir diğer sakıncası fiyat dışı rekabetin son bulması ve kalitesiz malların piyasaları işgal etmesidir. Bu durum genellikle devletin belirlediği fiyatlara uyum yapmak zorunda olan üreticiler açısından bir zorunluluk ve fırsat olarak ortaya çıkar. Bu üreticiler, devletin empoze ettiği fiyatı kaliteyi aşağı çekerek uygulama yoluna gider. Paralel piyasaların oluşması sürecinde firmalar arası anlaşma ve ortak hareket eğilimi kuvvet kazanır. Rakip firmalar, rekabet etmek yerine bazı risklere katlanarak anlaşma yapmayı tercih edebilirler, Bu durumun rekabet kültürü üzerinde olumsuz etkiler yaratması kaçınılmazdır. Paralel piyasaların oluştuğu ortamlarda dürüst ve yasalara uygun hareket edenlerin diğerleri aleyhine güç kaybetmesi de rekabet kültürünü tahrip edici etkiler yaratacaktır.

Paralel piyasaların bir başka olumsuz etkisi tüketicilerin bazen de üreticilerin işlem maliyetini arttırmasıdır. Diğer bir ifade ile paralel piyasalar oluştuğunda

“tüketici nin daha çok ayakkabı eskitmesi “ söz konusudur. Devlet müdahalesi sonucunda piyasalarda istenilen malı istenilen miktarda ve yerde temin etmek mümkün olamayacaktır. Bu durum tüketicinin işlem maliyetlerini arttıracaktır. Diğer taraftan paralel piyasalarda tek ve istikrarlı bir fiyat oluşamayacaktır. Bu durumda tüketici kendisi açısından en avantajlı satış noktasını bulmak için çaba sarf etmek ve belli maliyetlere katlanmak zorunda kalacaktır.

Piyasalara kamu müdahalesinin önemli bir sonucu üretimde bir azalma olmasıdır. Çünkü devletin piyasa fiyatını düşürmesi, esasen kısıtlı olan arzı daha da kısıtlayıcı etkiler yaratacaktır. Paralel piyasalar bu azalmayı telafi edici bazı etkiler yaratsa da arz edenler arz kısmayı kendi çıkarlarına daha uygun bulacaktır. Bu durumda devlet müdahalesi kendi kendisini besleyen bir döngü yaratacak, fiyatlar artma eğilimi gösterdikçe devletin daha yüksek fiyatlara razı olması durumu ortaya çıkacaktır.

Devlet müdahalesi sonucunda nispi karlılığın düşük olması nedeniyle piyasadaki çekilmeler söz konusu olabilecektir. Bu durum arzın daha çok daralmasına ve devletin koyduğu fiyat ile paralel piyasalardaki fiyat arasındaki marjın artmasına neden olacaktır. Bu durumda paralel piyasalarda işlem yapılmasının avantajı da artmış olacak ve bu piyasalar daha fazla gelişme imkânına sahip olacaktır.

Devlet müdahalesi sonucunda girişimcilerin piyasalara olan güveni azalacak bazı girişimciler bu alandan çıkmayı düşünürken bazıları da bu piyasalara girmemeyi tercih edecektir. Bu durumda zaman içinde rekabetçi bir piyasanın oligopolistik, tekelci, aşırı atomize veya spekülasyon bir piyasaya dönüşmesi olasılığı bile söz konusudur. Örneğin et fiyatlarına müdahale, büyük girişimcileri bu piyasaya girmesini zorlaştırıcı etkiler yaratacaktır. Bu durumda bu piyasaların daha fazla devlet müdahalesine açık olması ve piyasa ajanlarının daha ziyade spekülasyon yeteneği yüksek teşebbüslerden oluşması sonucu yaratılmış olacaktır.

Paralel piyasaların oluşması durumunda devletin sessiz kalması söz konusu olmayacaktır. Ancak bu bağlamda devletin aldığı tedbirler çözmediğinden daha fazla sorun yaratacaktır. Bu sonuçlar rekabet ortamının tamamen ve kalıcı biçimde tahrip olması biçiminde ortaya çıkabilecektir.

Paralel Piyasalar İle Mücadelenin Rekabet Sürecine ve Toplumsal Refaha Etkileri

Devlet müdahaleleri sonucunda paralel piyasaların oluşması, devleti bu alanda önleyici girişimler yapmaya itecektir. Türkiye’de Et Balık Kurumu’nun (Et ve Süt Kurumu) bu şekilde olmuştur. Ayrıca Belediye İktisadi Teşebbüslerini (BİT) oluşması yine piyasalara müdahalede başarı sağlama amacına yönelik olmuştur. Bu tür kurumların varlığı sorunu çözmeye katkıda bulunmadığı gibi sorunu daha da kalıcı hale getirecektir. Nitekim Türkiye’de böyle bir durum ortaya çıkmıştır. Çünkü devlet teşebbüsü ile özel teşebbüsün yan yana yaşadığı

durumlarda iktisadi anlamda haksız rekabetin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Devlet teşebbüsleri çeşitli devlet imkânlarından yararlanarak daha ucuza üretim yapabilmektedir. Özel sektör ise girdilere daha yüksek bedel ödemek zorunda kaldığı için kar marjları daralacaktır. Bu durumda paralel piyasaların oluşması kaçınılmaz hale gelmektedir.

Devletin paralel piyasaları yok etmek için başvurduğu diğer bir tedbir ithalattır. İthalat mal arzını arttırarak fiyatları aşağı çekici etkiler yapabilir. Ancak bunun için ithalatın sürekli ve önemli miktarlarda yapılması gerekir. Daha da önemlisi, ucuz ithalat yurtiçi üretimi olumsuz etkileyeceğinden ithalatın giderek artan oranlarda yapılması gerekecektir. Bu durumun sürdürülebilir olmadığı ve toplumsal refah üzerine çok olumsuz yan etkiler yapacağı muhakkaktır.

Devletin Paralel piyasalarla mücadelede kullandığı bir diğer yöntem polisiye tedbirlerin arttırılmasıdır. Polisiye tedbirler rüşvet olgusunu besleyeceği gibi, sorunu daha da içinden çıkılmaz hale getirecektir. Çünkü üreticiler polisin gözetimi altında üretim ve ticaret yapılan bir alanda faaliyet göstermeyi tercih etmeyecek, bu alan giderek spekülâtörlerin ve mafyanın ilgi alanı haline dönüşecektir.

Paralel piyasaların yarattığı bazı “faydalar” dan da söz etmek mümkündür. Paralel piyasalar bazı malların piyasadan tamamen kaybolmasını ve arzın aşırı kısılmasını engelleyici etkiler yaratacaktır. “En pahalı mal piyasada bulunmayan maldır” ilkesi çerçevesinde düşünüldüğünde paralel piyasalar en azından malların bulunabilirliğini sağlama işlevini görecektir. Bu durumda paralel piyasalarla mücadele etmek yerine paralel piyasaları yaratan müdahaleci devlet anlayışı ile mücadele edilmelidir. Her halde devlet piyasa fiyatlarına müdahale yerine piyasaların sağlıklı işlemlerini temin edecek yapısal tedbirlere ağırlık vermelidir. Bu tedbirler orta ve uzun vadede sonuç verse bile sorunu kalıcı olarak çözebilecektir.

Her halde devletin bir yandan piyasalara müdahale ederken diğer yandan da sağlıklı bir rekabet politikası izlemesi anlamlı olmayacaktır. Rekabet süreçleri açısından en zararlı olan husus rekabetin kısmi olarak sağlanması ve devletin müdahale sopasını elinden düşürmemesidir.

REKABET OTORİTELERİ VE SEKTÖREL REGÜLASYON OTORİTELERİ ARASINDAKİ YETKİ PAYLAŞIMI VE HUKUKİ SONUÇLARI

Prof. Dr. Ali Ulusoy* (alulusoy@gmail.com)

Rekabet kurallarına uyumu da içeren sektörel düzenlemelerin bulunduğu alanlarda rekabet ihlallerinin idarî denetiminde sektörel düzenleyici otoritelerin mi yoksa rekabet otoritelerinin mi yetkili olduğu konusunda gerek ülkemizde gerekse Dünya örneklerinde çok açık yasal düzenlemelerin bulunmadığı ve ciddi tartışmaların yaşandığı görülmektedir. Bu durum, söz konusu yetki paylaşımı ve hatta yetki çatışmasının hukuki etki ve sonuçlarının da ayrıca irdelenmesini gerektirmektedir.

1) Rekabet Otoriteleri ve Sektörel Regülasyon Otoriteleri Arasındaki Yetki Paylaşımında Dünya Uygulamaları:

Pozitif hukuk uygulamalarına bakıldığında, Yüksek Yargı İçtihatları bağlamında bu sorunun ABD ve AB hukuklarında taban tabana zıt biçimde çözümlendiğine tanık olunmaktadır. ABD Hukukunda bu sorun Federal Yüksek Mahkemenin TRINKO içtihadı¹ ile istikrar kazanmış olup, buna göre eğer düzenleyici otoritenin kendi mevzuatında rekabeti bozucu eylemi engelleme yetkisi varsa, rekabet otoritesinin müdahalesi fayda yerine zarar doğurur. Bu nedenle ABD hukukunda sektörü düzenleyen spesifik bir kanun varsa ve bu kanun sektörde rekabeti korumaya yönelik hükümler de içeriyorsa artık rekabet otoritesinin müdahale yetkisinin bulunmadığı kabul edilmektedir. Hatta TRINKO kararında Mahkeme, sektörel düzenleyici otoritenin somut olayda rekabeti koruma performansını dahi test etmemiş ve salt sektörel düzenlemenin var olmasını rekabet otoritesinin devre dışı kalması için yeterli görmüştür².

TRINKO içtihadında öngörülen prensipler daha sonra ABD Federal Yüksek Mahkemesinin 2007 yılındaki CREDIT SUISSE³ ve 2009 yılındaki LINKLINE⁴ içtihatlarıyla da aynen benimsenerek istikrar kazanmıştır.

---

* Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi (alulusoy@gmail.com).

¹ *Verizon Communications Inc. v. Law Offices of Curtis v. Trinko*, L.L.P.540 U.S. 398 (2004).

² Bkz. Nur Seda KÖKTÜRK, *Telekomünikasyon Sektöründe Dikey Bütünleşik Firma Davranışlarının Düzenlenmesi: Sektörel Düzenleme ve Rekabet Hukuku*, Rekabet Kurumu Uzmanlık Tezi, Ankara 2012, s.67.

³ *Credit Suisse Sec. L.L.C. v. Billing*, 551 U.S. 264 (2007).

⁴ *Pacific Bell Telephone Company, AT&T California v.Linkline*, 555 U.S. No: 07-512 (2009).

AB Hukukundaki uygulama ise ABD'ye göre farklıdır. Konu hakkındaki referans içtihat olan DEUTSCHE TELEKOM⁵ içtihadında, Alman Telekom Düzenleyici Kurumu, *Deutsche Telekom* hakkındaki rekabet ihlâli iddiasını yerinde görmemiş; ancak AB Komisyonu aynı hususlarda rekabet ihlâli bulunduğu sonucuna vararak *Deutsche Telekom*'a idarî ceza öngörmüştür. Gerek AB Genel Mahkemesi gerekse temyiz aşamasında Avrupa Birliği Adalet Divanı (ABAD), Komisyonun kararını AB Hukukuna uygun görerek onamıştır.

Söz konusu içtihat uyarınca belli bir alanda rekabet kuralları da öngören sektörel düzenlemeler bulunsa ve belli fiiller için sektörel düzenleyici kurum rekabet ihlâli görmese bile, eğer sektörel düzenleyici kurum teşebbüsün “elini kolunu bağlamamışsa” ve teşebbüsün kendi inisiyatifi ile rekabet ihlâlini engelleme olanağı varsa, aynı fiiller için rekabet otoritelerinin de ihlâl kararı verme yetkisi bulunmaktadır.

Kararda dikkat çekici noktalardan biri, rekabet otoritelerinin sektörel düzenleyici kurumlara paralel biçimde ihlâl tespit etme yetkilerinin bulunup bulunmasında kilit faktörün, teşebbüsün ihlâl iddiasında bulunulan hususlarda sektörel düzenleyici kurumdan belli ölçüde bağımsız biçimde hareket etme seçeneğinin bulunup bulunmadığı, diğer bir ifadeyle sektörel kurumun teşebbüsün o konuda “elini kolunu bağlayıp bağlamadığı” hususu olmasıdır.

İçtihatındaki son derece önemli diğer bir nokta ise, AB Komisyonu'nun rekabet otoritesi sıfatıyla, o alanda sektörel düzenleyici kurumun yetkili olmasını ve sektörel düzenlemeler açısından ihlâl görmemesini rekabet ihlâlinin cezalandırılmasında *hafifletici neden* olarak görmesi ve hafifletici nedene ilişkin bu değerlendirmenin gerek Genel Mahkeme gerekse temyiz mercii (ABAD) tarafından da açıkça uygun görülmesidir⁶.

AB Hukukunda söz konusu DEUTSCHE TELEKOM içtihadı daha sonra *Vanadoo Interactive*⁷, *Telefonica*⁸ ve *Telekomunikacka Polska*⁹ kararları ile de teyit edilerek istikrar bulmuştur. Ne var ki bu içtihat, rekabet otoriteleri ile sektörel düzenleyiciler arasında yetki çatışması ve tutarsızlıklar doğurması, belirsizlik ve aşırı müdahaleciliğe prim vermesi gibi nedenlerle ciddi eleştirilere maruz tutulmuştur¹⁰.

⁵ *Deutsche Telekom AG v. European Commission*, Case C-280/08 (2010).

⁶ Bkz. Can SARIÇİÇEK, Düzenlenen Davranış Doktrini Çerçevesinde Rekabet Hukuku Uygulamaları, Rekabet Kurumu Uzmanlık Tezi, Ankara 2012, s.52.

⁷ *Vanadoo Interactive*, Case COMP/38.233 (2003) *France Télécom SA v. Commission*, Case T-340/03, Court of First Instance (2007).

⁸ *Vanadoo Espana v. Telefonica*, Case COMP/38.784 (2007).

⁹ *Telekomunikacka Polska* COMP/39.525 (2011) OJ L 324 (2011).

¹⁰ PETIT, N. (2004), “The Proliferation of National Regulatory Authorities Alongside Competition Authorities in the EC: A Source of Jurisdictional Confusion”, *The Global Competition Law Centre Working Papers Series 02/04*, College of Europe, Brugges; O'DONOGHUE, R. ve A.J. PADILLA (2006), *The Law and Economics of Article 82 EC*, Hart Publishing, ABD.

Aynı konudaki içtihat arasında ABD ve AB’de ortaya çıkan farklı uygulamanın temelinde yatan neden, normlar hiyerarşisidir. Zira AB Hukukunda rekabeti koruma ve bu bağlamda rekabet otoritelerinin yetkileri anayasal seviyede yani AB Kurucu Antlaşması kapsamında bir norm olmasına karşın, sektörel düzenlemelerin bu seviyede normatif gücü yoktur. Oysa ABD’de böyle bir durum mevcut olmayıp, aksine, gerek federe devletler düzeyindeki sektörel düzenlemelerin geleneksel gücü, gerekse FCC gibi federal sektörel düzenleyicilerin kamuoyundaki güçlü imajı, sektörel düzenlemeleri daha ön plana çıkarmaktadır.

Bununla birlikte her iki hukuk sisteminin konuya ilişkin uygulamalarında tespit edilebilen ortak prensip, düzenlenmiş bir sektördeki rekabet ihlallerinde sektörel düzenleyicilere göre rekabet otoritelerinin yetkilerinin “tamamlayıcı” nitelikte olduğudur.¹¹ Buna göre rekabet otoriteleri, düzenlenmiş sektörlerde ancak sektörel düzenleyicilerin konuya “vaziyet etmeye” çalışmakla beraber teknik nedenlerle yetersiz kaldığı hallerde devreye girmektedirler. AB uygulamasında söz konusu devreye girme yukarıda değinilen normlar hiyerarşisinin de etkisiyle ve çoğu ülkedeki sektörel düzenleyicilerinin rekabet konusundaki teknik kapasitelerinin henüz olgunlaşma devresinde olması nedeniyle, daha olağan ve sık olmasına karşın, ABD uygulamasında çok daha istisnaîdir. Bu noktada AB Hukuku uygulamasında dahi Komisyon’un, kendisine yöneltilen çoğu rekabet ihlâli başvurusunu sektörel düzenleyicilere yönlendirmesi dikkat çekicidir.¹²

2) Türkiye Uygulamaları:

Rekabet Kurumu ile sektörel düzenleyici kurumlar arasındaki yetki çatışmaları konusundaki Türkiye uygulamalarına bakıldığında, gerek Rekabet Kurulu kararlarından, gerekse Danıştay 13. Dairesi içtihatlarından istikrar kazanmış bir uygulamanın bulunduğu sonucunu çıkarmak mümkün görünmemektedir¹³.

Bununla beraber bu konudaki Danıştay 13. Daire içtihatlarından çıkarılabilecek tek genel prensip, Rekabet Kurumu’nun sektörel düzenleyicilere göre “tamamlayıcı” fonksiyonunun kabul edilmiş olduğudur. Diğer bir anlatımla, Danıştay’ın, düzenlenmiş sektörlerde rekabet konusunda da sektörel düzenleyici kurumların yetkisini olağan kabul ettiği; ancak Rekabet Kurulu’nun yetkisini de gerektiğinde devreye sokulabilecek “tamamlayıcı” nitelikte kabul edip tamamen yadsımadığı söylenebilir.

---

¹¹ GERADIN, D. ve M. KERF (2003), *Controlling Market Power in Telecommunications*, Oxford University Press, New York.

¹² GERADIN, D. (2005), “Limiting The Scope of Article 82 of The EC Treaty: What Can The EU Learn From The U.S. Supreme Court’s Judgment in *Trinko* in The Wake of *Microsoft*, *IMS* and *Deutsche Telekom*?”, *Common Market Law Review*, No:41(6), s.1519-1553, pp.27-28.

¹³ Bkz. Aynı görüşü teyit eden kararlar için, Ali DEMİRÖZ-Can SARIÇİÇEK-Selen Yersu ŞAHİN, “Düzenlemeler ile İlişkisi Bağlamında Rekabet Hukukunun Uygulanabilirliği Sorunu”, *Rekabet Dergisi*, C.15, S.1, Ocak 2014, s.45-48.

Nitekim tam da bu tespitimizi teyit eden bir içtihadında Danıştay 13. Dairesi, "... Telekomünikasyon Kurumu tarafından aynı fiil hakkında uygulanabilecek idarî yaptırımların Rekabet Kurulu tarafından dikkate alınması ve genel olarak iki kurumun işbirliği içerisinde bulunması gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır." şeklinde hüküm kurmuştur¹⁴.

Bu noktada Rekabet Kurumu'nun düzenlenmiş sektörlerde rekabet konusunda tamamen devre dışı kalmayıp, sektörel düzenleyicilere göre "tamamlayıcı" fonksiyonunun Türk Hukuku'nda da benimsenmesi prensip olarak doğru bir yaklaşımdır. Bununla birlikte Türkiye'deki uygulamanın AB Hukuku'nda olduğu gibi, Rekabet Kurumu'nun tamamlayıcı fonksiyonunun "olağan ve sık" olması şeklinde yerleşmesinin hukuki temeli bulunmadığı gibi, yetki karmaşası doğurması ve tutarsızlık yaratması riski de yüksektir.

Zira AB Hukuku'ndaki rekabet hukuku lehine olan normlar hiyerarşisi Türkiye'de geçerli değildir. Zira Rekabet Kurulu'na yetkiler tanıyan Kanun ile sektörel düzenlemeleri ve düzenleyicileri öngören kanunların birbirine göre normatif üstünlükleri yoktur. Hatta Elektronik Haberleşme Kanunu'nda olduğu gibi, sektörel düzenleyici kanunların rekabete yönelik düzenlemeler de öngörmesi, özel kanun-genel kanun ilişkisi bağlamında sektörel düzenleyiciler lehine bir hukuki durum ortaya çıkarmaktadır.

Sonuçta Rekabet Kurumu'nun "tamamlayıcı" fonksiyonu çerçevesinde düzenlenmiş sektörlerde yetki kullanmasının olağan ve sık olmayıp, daha istisnaî olması gerektiği düşünülmektedir. Nitekim Rekabet Kurumu'ndan üç Kurum mensubunun bilimsel bir çalışmada, "...merî mevzuata ya da bir düzenleyicinin kararlarına uygun olarak hareket eden teşebbüsün davranışlarından kaynaklanan sorunların aynı zamanda 4054 sayılı Kanun çerçevesinde incelenmesi zorunluluğunun getirilmesinin ciddi mahsurları olabileceği düşünülmektedir." denilerek aynı görüşün paylaşıldığı görülmektedir¹⁵. Aynı şekilde başka bir Rekabet Kurumu mensubunun Çalışmada (Uzmanlık Tezi), "...erişim yükümlülüklerinin salt düzenleyici tarafından belirlendiği, uygulandığı ve denetlendiği durumlarda rekabet hukukunun daha az kullanılacağı düşünülmektedir." şeklindeki benzer görüş ifade edilmektedir¹⁶.

Düzenlenmiş sektörlerde Rekabet Kurulu'nun düzenleyici kurumlara göre tamamlayıcı fonksiyonuna dikkat çekilen ve aşağıda özetlenen bir kararında Danıştay'ın en üst yargısal heyeti olan İdarî Dava Daireleri Kurulu (İDDK) da benzer bir sonuca ulaşmıştır:

Türk Telekom'un, uzak mesafe telefon hizmeti işletmecilerinin iktisadi faaliyetlerini zorlaştırdığı belirtilerek, 4054 sayılı Kanunun 6. maddesini ihlâl

¹⁴ Danıştay 13. D., E.2008/13184, K.2012/359.

¹⁵ DEMİRÖZ-SARIÇİÇEK-ŞAHİN, agy, s.50-51.

¹⁶ KÖKTÜRK, age, s.74.

ettiği iddiasıyla yapılan şikâyetin reddine ilişkin Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada; Rekabet Kurulu tarafından şikâyetin, münhasıran telekomünikasyon mevzuatından kaynaklanması nedeniyle, 4054 sayılı Kanunun 42/2. maddesi uyarınca Kanun kapsamında görülmeyerek reddedilmesi olanaklı olmakla beraber, Rekabet Kurumu'na şikâyet edilen hususlarla ilgili olarak, eylemin 4054 sayılı Kanunun 4. veya 6. maddesi anlamında bir ihlâl olup olmadığının nitelendirilebilmesi için, Kurum tarafından Kanunun "Kurulun İnceleme ve Araştırmalarında Usul" başlıklı dördüncü kısmındaki Rekabet Kurulu'nun inceleme ve araştırmalarında uyulması zorunlu usullerin uygulaması ve ön araştırma kararının verilmesi gerekli bulunmakta olduğundan; davalı idarece davacıların iddialarıyla ilgili olarak soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için ön araştırma yapılmasına karar verilmesi gerekirken, belirtilen prosedüre uyulmaksızın Kurulca, bir yandan şikâyete konu olan bazı ihlâl iddialarının 4054 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilemeyeceğine, bazılarının ise Kanunun 6. maddesinde yer alan hâkim durumun kötüye kullanılması olarak nitelendirilemeyeceğine karar verilmesinde 4054 sayılı Kanuna uyarlık görülmediği gerekçesiyle dava konusu Rekabet Kurulu kararının iptaline ilişkin Danıştay 13. Daire kararı İDDK tarafından onanmıştır¹⁷.

İDDK'nın bu içtihadından çıkan sonuç, Rekabet Kurulu'nun 4054 sayılı Kanunun 4. ve 6. maddelerine aykırılık iddiası varsa, soruşturma yapmasının gerektiği ve soruşturma yapmaksızın şikâyeti reddedemeyeceği ancak soruşturma sonucunda ihlâl bulunmadığına karar verebileceği; bunun istisnasının ise, *sektörel regülasyon otoritesi (olayda BTK) yetkisindeki bir tarifeden kaynaklanan rekabet ihlalleri* iddialarında ön araştırma ve/veya soruşturma yapmaksızın doğrudan şikâyeti reddedebileceği ve bu durumda soruşturma yapmaya dahi gerek bulunmaksızın konunun sektörel düzenleyici kurum uhdesinde olduğuna karar verebileceğidir. Yani sorunun doğrudan sektörel düzenleyici kurumun tarifesi veya açık bir düzenlemesine ilişkin olması halinde Danıştay'a göre Rekabet Kurulu, soruşturma yapmaya bile ihtiyaç duymadan bir anlamda konunun kendi yetki alanı dışında olduğuna karar verebilecek ve doğrudan ret kararı verebilecektir.

Söz konusu içtihat Danıştay'ın Rekabet Kurulu'nun "tamamlayıcı fonksiyonu"nu benimsediğini; elektronik haberleşme/telekomünikasyon gibi düzenlenmiş sektörlerde sektörel düzenleyici kurumların yetkilerini öncelikli, Rekabet Kurulu'nun yetkisini ise "telafi edici" yani tamamlayıcı nitelikte gördüğünü göstermektedir.

Konuyla doğrudan ilgili başka bir emsal içtihadta ise, TEDAŞ'ın fiyat tarifelerinde kendi müşterileri ile diğer tedarikçi şirketler arasında ayırimcılık yaparak bu şirketlerin faaliyetlerini zorlaştırdığı ve bu suretle hâkim durumunu kötüye

---

¹⁷ D, İDDK, 31.01.2013, E.2008/1410.

kullandığı iddiasıyla *Bis Enerji A.Ş.* tarafından Rekabet Kuruluna yapılan şikâyet sonucunda, Rekabet Kurulu, konunun sektörel otoritenin onay verdiği tarifeden kaynaklandığı gerekçesiyle kendi görev alanında bulunmadığından soruşturma açmaya gerek görmemiş; bu karara karşı açılan davada Danıştay 13. Dairesi tarafından, “*Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunca belirlenen tarifelere aykırı davranışın sonuçlarına ilişkin şikâyetin Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunun mevzuatı çerçevesinde çözümlenmesi gerektiğinden, şikâyet konusunun 4054 sayılı Kanun kapsamında olmadığına ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.*” yönünde karar verilmiş (11.12.2007, E.2005/7027); temyiz aşamasında ise Danıştay İdarî Dava Daireleri Kurulu tarafından Dairenin bu kararı aynen onanmıştır (21.01.2013, E.2008/1412).

Bu bağlamda gerek Danıştay’ın uzman Dairesi’nin gerekse en üst yargı mercii olan *İdarî Dava Daireleri Kurulu*’nun, sektörel düzenleyici otoritelerce onay verilen tarifelerden kaynaklanan rekabet ihlalleri iddialarının öncelikle Rekabet Kurulu tarafından değil ilgili sektörel otorite tarafından irdelenmesi gerektiğine dair bu içtihadı da özellikle dikkat çekicidir.

Meslek birliklerinin ve mesleki kuruluş ve üst kuruluşların kendi kanunlarından kaynaklanan yetkileri kullanırken rekabet mevzuatını ihlâl etmeleri durumunda Rekabet Kurulu’nun yaptırım yetkisine sahip olup olmadığına ilişkin uyuşmazlıklarda da Danıştay’ın içtihadı, meslek kuruluşlarının yetkilerinin öncelikli olduğu ve Rekabet Kurulu’nun yetkisinin ikincil ve tali nitelikte olduğu yönündedir.

Örneğin, Rekabet Kurulu’nun 15.06.2006 günlü kararının iptali istemiyle açılan davanın reddine ilişkin Danıştay 13. Daire kararının temyiz incelemesini gerçekleştiren Danıştay İDDK; mevzuat hükümleri ve davacının, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca kurulan Seslendirme Sanatçıları Meslek Birliği üyesi olmayan sanatçılara karşı aldığı karar ve uygulamaları birlikte değerlendirildiğinde, davacının Birlik üyesi olmayan seslendirme sanatçılarının ticari faaliyetlerini zorlaştırdığı ve engellediği, 5846 sayılı Kanun kapsamında üyelerinin menfaatlerini korumak amacıyla kurulmuş bir meslek birliği olmasının, 4054 sayılı Kanun ile yasaklanan eylemlerde bulunmasına hukuken olanak tanımadığı sonucuna vararak, 13. Daire kararının onanmasına karar vermiştir¹⁸.

Yine benzer bir uyuşmazlıkta, Türk Eczacılar Birliği (TEB) ile bağlı eczacı odalarının, resmi/özel kurum ve kuruluşlara ilaç satışlarında indirim oranı belirlemeye yönelik karar ve uygulamalarının Rekabet Kanunu’nun 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle TEB’e idarî para cezası verilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada, Danıştay 13. Dairesi, TEB’in karar ve uygulamalarının Rekabet Kanunu’nun 4. maddesi kapsamında olduğunu; ancak, kendi özel kanunu kapsamına giren bir görevin uygulanmasından kaynaklanan

---

¹⁸ D, İDDK, 27.03.2013, E.2009/859.

durumlarda, kendi özel Kanunu kapsamında bir değerlendirme yapılması gerektiğini, bunun da ancak açılacak bir iptal davasıyla mümkün olduğunu belirterek Rekabet Kurulu'nun bu konuda inceleme yapma ve karar verme yetkisine sahip olmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar vermiştir. Temyiz üzerine Danıştay İDDK, kamu kurumlarının münhasıran kendi özel kanunları kapsamında giren bir görevin yerine getirilmesinden dolayı Rekabet Kurulu'nun kamu kurumu hakkında ceza verme yetkisinin olmadığını belirterek 13. Dairenin kararını onamıştır¹⁹.

Başka bir davada, Rekabet Kurulu tarafından TEB Genel Sekreterinden istenilen bilgiyi vermemesi nedeniyle idarî para cezası verilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davada, 13. Daire, TEB Genel Sekreterinin mevzuat uyarınca yetkilerinin sınırlı olması ve kendisinden sözlü olarak istenilen bilgileri verme yetkisinin bulunmaması dolayısıyla verilen idarî para cezasına ilişkin kararın hukuka uygun olmadığına karar vermiştir. Temyiz üzerine İDDK, temyiz istemini reddederek 13. Dairenin kararını onamıştır²⁰.

Görüldüğü üzere Türk Pozitif Hukuku'ndaki uygulama, Rekabet Kurulu'nun düzenlenmiş sektörlerle ilişkin olarak rekabet ihlallerine yaptırım uygulama yetkilerinin asli bir yetki olmayıp, telafi edici, tamamlayıcı yani istisnaî bir yetki olduğu yönündedir.

3) İşletmelerin rakiplerinin rekabet ihlâli iddiasındaki davranışları için öncelikle sektörel otoriteler nezdinde mümkün olan idarî ve hukuki yollara başvurmayıp doğrudan rekabet otoritesini devreye sokmalarının rekabet otoritelerinin sektörel düzenleyici otoritelere göre “tamamlayıcı fonksiyonu” ile bağdaşıp bağdaşmayacağı

Örneğin elektronik haberleşme mevzuatında, gerek ilgili kanunlarda gerekse ikincil düzenlemelerde, bu mevzuata aykırı hareket ederek –rekabeti bozma dâhil- diğer işletmelere zarar veren işletmeler hakkında menfaati olumsuz etkilenen işletmelerin sektörel düzenleyici BTK nezdinde idarî ve hukuki başvuru yollarına gitme haklarının bulunduğu ve böyle bir şikâyet mekanizmasının devreye sokulması halinde BTK tarafından mevzuatla öngörülmüş idarî ve hukuki bir sürecin başlayacağı ve bu süreç sonunda şikâyet edenler haklı bulunursa sektörde rekabeti ihlâl eden işletmeye BTK'nın gerekli hukuki yaptırımları uygulayabileceği tartışmasızdır.

Bu durumda sektörde faaliyet gösteren bir teşebbüsün sektördeki mevcut spesifik kuralları çiğnemek suretiyle serbest rekabet kurallarını ihlâl ettiği iddiasında bulunan işletmeler, BTK'yı bu hususun denetimi, araştırılması ve yaptırım uygulanması hususunda tamamen devre dışı bırakıp, doğrudan ve ilk

¹⁹ D, İDDK, 25.2.2013, E. 2010/1709.

²⁰ D, İDDK, 25.2.2013, E.2010/1680.

elden Rekabet Kurumu'nu muhatap görerek başvuruda bulunmaları durumunda ne olacaktır?

Böyle bir olguyu yukarıda değinilen ve gerek Dünya uygulamalarında gerekse Türk Hukuku uygulamasında genel kabul görmüş olan "Rekabet Kurumunun sektörel düzenleyicilere göre tamamlayıcı fonksiyonu" ile bağdaştırmak mümkün değildir. Zira bu fonksiyon uyarınca, rekabet otoriteleri, düzenlenmiş sektörlerde ancak sektörel düzenleyicilerin konuya vaziyet etmeye çalışmakla beraber teknik nedenlerle yetersiz kaldığı hallerde devreye girmektedirler. Yani sektörel düzenleyici soruna müdahale etmekle birlikte, rekabet konusundaki teknik yetersizlik gibi nedenlerle sorunu çözemezse rekabet otoritesi devreye girmelidir.

İlgili işletmelerin sektörel düzenleyiciyi daha konuya vaziyet etmeye çalışmasına dahi şans tanımadan ve onu tamamen by-pass etmek suretiyle devre dışı bırakmaları halinde bu olgu ayrıca, idarî makamların aralarında uyum ve koordinasyon içinde çalışmalarını zorunlu kılan ve Anayasanın 123. maddesinde öngörülen "idarenin bütünlüğü ilkesi" ile de bağdaşmayacaktır.

Bu durumda rekabet otoritesinin yapması gereken, başvurunun erken yapıldığı yani öncelikle ilgili sektörel otoriteye başvuru yapılmadığı gerekçesiyle başvurunun reddedilmesidir. Bu durumda ilgililer, öncelikle sektörel otoriteye başvurup, bu otorite tarafından makul süre içinde etkin bir inceleme ve değerlendirme yapılmaması halinde rekabet otoritesine başvurabilmelidirler. Yukarıda değinilen "tamamlayıcı fonksiyonun" gereği de budur.

4) Rekabet ihlâline konu fiil hakkında ilgili sektörel otorite tarafından inceleme yapılmış olup ihlâl tespit edilmemiş olmasına karşın, rekabet otoritesince ihlâl görülmesi halinde bu durum Rekabet Ceza Yönetmeliği uyarınca hafifletici neden olarak görülmeli midir?

Rekabet Kurumu Ceza Yönetmeliği'nin m.7/1 hükmünde, ihlâlin kamu kurumlarının işlemleri veya teşvikleri nedeniyle oluşması halinde cezadan 1/4 ile 3/5 arasında indirim yapılacağı öngörülmektedir.

"MADDE 7 – (1) Temel para cezası, ..., ihlâlde kamu otoritelerinin teşvikinin veya diğer teşebbüslerin zorlamasının bulunması, ... gibi haller ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliği tarafından ispatlanırsa, dörtte bir ile beşte üç arasında indirilebilir."

Esasen aynı hüküm AB Komisyonu Ceza Rehberi'nde de bulunmakta olup, Yönetmeliğin anılan hükmünün bu Rehberden aynen alındığına tanık olunmaktadır.

AB Hukuku'ndaki yukarıda değinilen DEUTSCHE TELEKOM içtihadı uyarınca gerek AB'nin rekabet otoritesi konumundaki AB Komisyonu, gerek AB Genel Mahkemesi, gerekse AB Temyiz Mahkemesi konumundaki ABAD, o alanda

sektörel düzenleyici kurumun sektörel düzenlemeler açısından ihlâl görmemesini rekabet ihlâlinin cezalandırılmasında hafifletici neden olarak görmektedirler.

AB'de referans alınan aynı düzenleme Rekabet Kurumu Yönetmeliği'nde de bulunduğu göre, hafifletici nedene ilişkin aynı içtihadın Türk Hukuku açısından da geçerli olmaması için hiçbir neden bulunmamaktadır ve bu bağlamda cezadan salt bu nedenle de indirim yapılması gerekir.

Öte yandan anılan Yönetmelik hükmü çerçevesinde ve idarî ceza hukukuna hâkim temel hukuk ilkeleri uyarınca lehe cezada lehe olan hükmün uygulanması esas olduğundan, Rekabet Kurulu'nun bu konuda hafifletici neden uygulayıp uygulamama hususunda *takdir yetkisi* değil **bağlı yetki** içinde olduğu, yani bu noktadan hiç ceza indirimine gitmeme yetkisine sahip olmadığı ve sadece cezada indirim oranında (1/4 ile 3/5 arasında) takdir yetkisine sahip olduğu söylenebilir.

Öte yandan Yönetmeliğin bu hükmünde sayılan nedenler kapsamında birden fazla hafifletici neden bulunması halinde indirim oranının alt limit değil üst limit olan 3/5 olarak belirlenmesi gerekmektedir.

Dolayısıyla sektörel otoritenin aynı fiilleri inceleyip ihlâl görmemesi veya bu fiillere zımnen de olsa rıza gösterdiğinin anlaşılması halinde, rekabet otoritesince yukarıda değinilen "tamamlayıcı fonksiyon" bağlamında yine de aynı fiiller hakkında rekabet ihlâli tespiti yapılması mümkündür. Ancak bu durumun Ceza Yönetmeliği m.7/1 hükmüne göre hafifletici neden sayılması zorunlu olup, aksi yöndeki rekabet otoritesi kararlarının hukuka aykırı olacağı ve bunun idarî yargı aşamasında iptal nedeni olması gerektiği kanısındayım. Zira bu durumda ilgili teşebbüs hukuken yetkili bir idarî makama güven duyarak o fiilin icrasına devam etmiş olduğundan, idareye güven ve idarenin bütünlüğü ilkeleri açısından bu olgunun cezada indirim nedeni sayılmaması adalet duygusunu yaralayacaktır.

SONUÇ

Düzenlenmiş ve sektör spesifik regülasyon otoritelerinin bulunduğu sektörlerde rekabet otoritesi ile sektörel otoriteler arasındaki yetki paylaşımı sorununu objektif kıstaslara bağlama konusunda Ülkemizde yıllardır bir arpa boyu bile mesafe alınamadığı bir gerçektir. Sorunun realist biçimde çözüm perspektifinin, rekabet ihlâllerinin öncelikle sektörel otoriteler nezdinde incelenmesi ve değerlendirilmesi; makul süre içinde bu aşamada etkin bir denetim yapılamaması halinde ise rekabet otoritesinin "tamamlayıcı nitelikte" devreye girmesi yolu olduğu düşüncesindeyim. Rekabet otoritesince rekabet ihlâli görülmesi halinde ise, eğer aynı fiiller sektörel otoritenin bilgisi dâhilinde olup zımnen de olsa rıza gösterildi ise, bu olgunun rekabet cezasında hafifletici neden olarak görülmesi gerektiği kanısındayım.

DUYURU

100. ÖZEL SAYIYA KATKI

Rekabet Forumu'nun 100. Özel Sayısı, diğer sayılardan farklı olarak kitap halinde yayımlanacaktır. Editör gözetiminde yayımlanacak kitapta rekabet hukuku ve politikası, rekabet iktisadı, regülasyon, rekabet perspektifinden enerji hukuku ve telekomünikasyon hukuku alanlarıyla ilgili bölümlere yer verilecektir. Kitaba bölüm yazmak isteyen akademisyenler, uygulamacılar ve diğer tüm ilgililer **29 Nisan 2016** tarihine kadar hazırladıkları yazılarını rekabetgenel@gmail.com adresine gönderebilirler. Gönderilen yazılar **30 Haziran 2016** tarihine kadar incelenecek ve editör tarafından yayımlanması uygun görülen yazılara kitapta yer verilecektir. Kitabın 2016 yaz aylarında tamamlanıp, baskıya verilmesi planlanmaktadır.

REKABET FORUMU İÇİN Makale Çağrısı

Sayın Dernek Üyelerimiz ve Okurlarımız,

2004 yılından itibaren online olarak aylık yayımlanan Rekabet Forumu; rekabet hukuku, rekabet politikası, rekabet iktisadı ve regülasyon alanlarıyla işigal eden tüm kamu kurum ve kuruluşlarına, özel sektör temsilcilerine, Barolara ve üniversitelere gönderilmektedir.

Değerli Dernek Üyelerimizden ve okurlarımızdan yaptıkları inceleme, araştırma, yorum ve değerlendirmeleri Rekabet Forumu'na makale formatında göndermelerini bekliyoruz. Katkılarınız yalnız Forum'u zenginleştirmekle kalmayacak, aynı zamanda ilgili yazılardan yararlanan kitlenin de genişletilmesini sağlayacaktır.

Rekabet Forumu'nda yayımlanmasını istediğiniz yazılarınızı Editör Yrd. Doç. Dr. Şirin Güven'e sguven@cankaya.edu.tr adresinden gönderebilirsiniz.